

Duch je darem od Boha

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto svatodušních bohoslužbách slovy apoštolskými:
„Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen“

Introit: (Žalm 113, 5-8)

*5 Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní?
6 Sestupuje níže, aby viděl na nebesa a na zemi.
7 Nuzného pozvedá z prachu, z kalu vytahuje ubožáka
8 a pak ho posadí vedle knížat, vedle knížat svého lidu. Haleluja.*

Píseň: EZ 607 - Bůh je náš Pán a Král

Modlitba:

Pane k Tobě voláme s rozbřeskem dne. Pomoz nám modlit se a soustředit myšlenky, sami to neumíme. Všemohoucí, věčný Bože, ty nám dáváš každoročně v období padesáti dnů znovu prožívat uskutečnění a naplnění velikonočního díla naší spásy; nepřestávej sesílat dary svého Svatého Ducha, aby tě lidé všech národů a jazyků společně chválili a oslavovali. Ty znáš a vidíš všechnu naši bídu, naše starosti i radosti. Zůstávej s námi, když žádný člověk už nezůstal. Nezapomínej na nás a dávej se nám poznat. Prosíme o Ducha poslušností a pokory, Ducha přesnosti v slově i čase, Ducha bdělosti a vřele lidskosti. Oslov nás, Pane i dnes svým Slovem a naplň svým Duchem. Amen.

I. Čtení: (J 14, 15-31)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Jana, ve 14 kapitole, od 15-31 verš.

*15 Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání;
16 a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky –
17 Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.
18 Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.
19 Ještě malou chvíli a svět mě už neuzří, vy však mě uzříte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi.
20 V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.
21 Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám se mu poznat.“
22 Řekl mu Ľuda, ne ten Iškariotský: „Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?“
23 Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.
24 Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.
25 Toto vám pravím, dokud jsem s vámi.
26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.
27 Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!
28 Slyšeli jste, že jsem vám řekl: Odcházím – a přijdu k vám. Jestliže mě milujete, měli byste se radovat, že jdu k Otci; neboť Otec je větší než já.
29 Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.
30 Již s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže.
31 Ale svět má poznat, že miluji Otce a jedním, jak mi přikázal. – Vstaňte, pojďme odtud!“*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: Svítá 278 - Prosba

Slůvko dětem:

- o Duchu Svatém

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (J 14, 16-17)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Jana 14, 16-17. Tam čteme:

16 a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky –

17 Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude.

Milí bratři, milé sestry,

Jaký je dnes den? Neděle! Jaká? Svatodušní! ... **Neděle Svatodušní** ... Jenže co to je? Můžeme říct, že církevní svátek! A jaký? Kdo má dnes svátek? Kdo dnes slaví? Kdo se připomíná? ...svato...dušní...?!

Takže **Duch svatý!** Kdo to je? Nějaká církevní nauka nám řekne: „*Je to třetí osoba Božské Trojice. Křtíme ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.*“ Aha! Měli bychom být teď chytřejší... Ale nejsme! Evidentně nám toto vysvětlení nestačí k tomu, abychom lépe porozuměli ... **Kdo je Duch svatý?** Ptáme se: A kde je? Jaký je? Proč o něm Bible mluví?

Je to Duch pravdy, Přímluvce, Utěšitel, Obhájce, který se staví proti žalobci, kterým je satan, staví se proti lži, zlu a nespravedlnosti.

Když se řekne „*Duch svatý*“... někteří to vůbec neřeší, jiní vidí Boží účinnou sílu, další to zas chápou, jako rozdělení jednoho Boha na tři veličiny. Jako jsou voda, led a pára. Prý kvůli nám lidem. Aby nám to prý pomohlo! Já bych osobu Ducha svatého, který má dnes svátek, přiblížil jinak. Jiným způsobem. Pomocí příkladu:

„...Představte si, že se procházíte zahradou krásného zámku. Je to stejné, jako když přemýšlíme o nebi, nebo království nebeském. Smíme vstoupit do budovy a prohlédnout si některé místnosti s krásným nábytkem a knihovnamí. Otázka zní: „*Poznali jsme tímto způsobem majitele zámku?*“ V našem příkladu samotného Boha? Odpověď je: „**ANO I NE**“. Žijeme na tomto světě, vidíme, dotýkáme se ho, jsme součástí doslova zázraků jeho stvoření. Příroda, vesmír, soucit, láska, společenství. V tom všem spatřujeme odraz Boží slávy. A v charakteru Božího stvoření se odráží jako v zrcadle něco z charakteru majitele krásného zámku.

Možná jsme se setkali s lidmi, kteří majitele zámku znají osobně. Možná nám o něm barvitě vyprávěli své příběhy a svědectví. Možná to v nás probudilo touhu se s ním osobně setkat. Nemůžeme však říci, že jej známe jen proto, že se procházíme v jeho zahradě a po místnostech jeho zámku.

Takový je stav člověka žijícího na zemi **uprostřed Božího stvoření**. A nesejde na tom, věří-li v něj, či nevěří-li. „*Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je lidem přístupné, Bůh to přece odhalil. Svou věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle...* (Řím 1, 19-20)

Přemýšlejme ale dál podle příkladu krásného zámku. „...Představte si, že se osobně setkáme s majitelem zámku. Sedíme naproti sobě, hovoříme spolu. On s námi a my s ním. Vidíme dokonce rysy jeho tváře, hledíme do jeho očí, slyšíme slova z jeho úst.

Tak co, známe ho již konečně? „**ANO I NE**“ – zní stejná odpověď, jako předtím. Známe ho sice víc, než jsme ho znali jen z prohlídky jeho věcí, to ano. Ale do jeho nitra stále nevidíme. Setkání s majitelem nebe a země je možné jen jako setkání s **Jeho Synem – Ježíšem Kristem**.

12 učedníků se s Ním po tři roky denně vídalo a přece jeden z nich po této době mu řekl: „*Pane, ukaž nám Otce*“ Byl to Filip, který ač Božího Syna – Ježíše – znal velmi dobře, přesto řekl, že Boha Otce nezná. Ježíš mu na to tehdy řekl: „*Kdo vidí mne, vidí Otce*“ a hned začal mluvit o **Duchu svatém**. O tom podivuhodném **Přímluvci**, kterého pošle a který učedníkům připomene vše, co Ježíš učil.

A proto i když sedíme naproti majiteli a vidíme mu do tváře skrze jeho Syna Ježíše Krista. Jíme jeho chléb a pijeme jeho víno, pořád nevíme dost o majiteli. Nevíme, jak on vidí svět kolem sebe, co si myslí v nejhlubším nitru srdce a kam směřuje jeho vůle.

Tak je tomu i mezi námi lidmi **při setkání jednoho s druhým**. My, lidé, se setkáváme navzájem. Někdy žel jen virtuálně přes věci, tj. přes mobil, přes email, přes fotografie. Jindy ale doopravdy. **Tváří v tvář**. A přeci se ve skutečnosti **NEZNÁME** v nejhlubším nitru. My, lidé, se známe jen zvnějšku. Odtud ta neustálá „*nedorozumění a nepochopení*“ mezi námi. Nevíme, jak to druhý řekl a jak to myslel.

Co by bylo potřeba k většímu poznání jeden druhého? Jak víc poznat srdce majitele našeho zámku? Co, nebo kdo je nositelem nejhlubšího poznání? *Kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch?*

A ten Duch svatý je právě náš dnešní „*oslavenec*“. Když majitel zámku se rozhodne vložit svého ducha do nitra svých hostů, pak by oni pochopili jeho záměry. Cítili by vše tak, jako on.

To, co my lidé, jeden druhému dát nemůžeme, tj. vlastního ducha, to **Bůh pro nás lidi udělat může**. A již to i udělal. Bůh vzal svého ducha, Ducha svatého, a vložil ho do lidských srdcí. To se děje neustále: od stvoření Adama, když vdechl do něho ducha, až po „*Letnice*“, známé pod pojmem „*Vylití Ducha svatého*“ až dodnes je **Duch darem od Boha**.

Dnes si tento Boží dar při svatodušní neděli připomínáme. Teprve nyní se otevírá cesta k pravému poznání Boha, což je „*účast Ducha svatého*“ přímo v našem životě, v našem chápání světa, v našem porozumění sebe sama, v naší víře, lásce a naději. Po takovémto spojení a poznání již nepůjde jen o „*názory*“, o nějaké to „*mínění*“ o Bohu, jen o „*závěry*“ vyvozené z pozorování přírody, historie a lidského života. Nepůjde jen o „*převzetí*“ toho, co druzí o Bohu říkají, jen o nějaké „*přijetí*“ církevní věrouky, jen o „*názory*“ na Bibli a jen o „*její různé výklady*“.

Teprve NYNÍ smíme „*poznat srdce*“ Toho, který nás tak miloval, že dal svého jediného Syna, aby nezahynul žádný, kdo v Něho věří, ale měl život věčný.

Tato slova je těžké vysvětlit, protože jsou prostá jako víno a chléb: pozná je ten, kdo je ochutná. Dar Ducha svatého znamená, že se ve snaze **dosáhnout Boha nemusíme spoléhat jen na sebe**. Naším povoláním je stále lépe se vyladovat na vlnovou délku Ducha svatého, aby on mohl utvářet naše životy.

Duch svatý nás má inspirovat, to znamená, že dýchá v nás a konfrontuje nepravé hodnoty, aby zvítězila pravda a dobro.

Položte si sami pro sebe otázku: ***Může se na mě Duch spolehnout?***

Modlitba:

Ó Bože, dnes se ti cele zasvěcuji. Kéž ti po všechny dny svého života pronáším ustavičnou chválu, mé ruce kéž se pohybují v rytmu tvých podnětů, mé nohy ať jsou pohotové ti sloužit, můj hlas ať o tobě bez ustání zpívá, mé rty ať hlásají tvé poselství, kéž moje oči vidí všude tebe a moje uši ať jsou naladěny na vlnu tvých inspirací. Kéž se můj rozum plní tvou moudrostí, má vůle je přitahována tvou krásou, mé srdce okouzleno tvou láskou a moje duše zaplavena tvou milostí. Dej, aby všechno mé jednání sloužilo ke tvé slávě. Amen.

Píseň: EZ 367 - Studně nepřevážená

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Pane Ježíši Kriste, přišel jsi do tohoto světa v pokoře a s odpuštěním. Dáváš novou naději člověku a dáváš jí každému bez rozdílu. Ukazuješ nám jiný pohled na tento svět, na člověka než ten, který známe. Neodplácíš ránu za ránu ani zlým slovem za zlé slovo, ale své nepřátele miluješ a žehnáš jim. Každý z nás má v sobě něco zlého, hříšného, něco co nás tíží a čím ubližujeme, a proto ti to předkládáme a také vyznáváme.

1. Vyznáváme ti, Pane všechno, když jsme někomu ublížili, všechna slova, která neměla vyjít z našich úst, všechny chvíle, ve kterých jsme zklamali, vyznáváme ti svou netrpělivost a tvrdohlavost.

Kdo takto poznáváte svou vinu, vyznejte to hlasitým: **VYZNÁVAM.**

2. Pane Ježíši Kriste, poznali jsme Tě jako milosrdného, který se slitovává a odpouští, který se nepohoršuje a nepovyšuje. Poznali jsme Tě jako toho, který přijímá hříšníky. Proto věříme, že také my máme v Tobě a u Tebe naději, odpuštění i budoucnost.

Kdo takto věříte, vyznejte to hlasitým: **VĚŘÍM.**

3. Pane Ježíši Kriste, protože ty odpouštíš nám a nabízíš nám obnovené společenství s Tebou, také my toužíme odpustit všem, kdo se proti nám jakkoli provinili. Nauč nás odpouštět! A prosíme o odpuštění, komu jsme sami ublížili. Jedině skrze Tebe je nám dáno smíření s Hospodinem.

Kdo je ochotni odpustit a odpouštět, vyznejte to hlasitým: **ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží.**

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text: (1. Janův 2, 2-3)

2 On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejenom za naše, ale za hříchy celého světa.

3 Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

B. Pozdrav pokoje: „Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy – Pokoj tobě“

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod **Ponciem Pilátem**, ukřižován umřel a pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil **na nebesa**, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, **společenství svatých**, **odpuštění hříchů**, **vzkříšení těla** a život věčný. Amen.

Slova ustanovení: (1. Kor 11, 23-26)

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal **chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba):

Vpravdě jsi svatý, Pane, Bože celého světa, a nesmírná je tvá sláva. Sešli na nás Ducha, dárce života: on mluvil skrze Mojžíše a proroky, sestoupil na Ježíše v Jordánu a na apoštoly v den letnic. Vylej toho Ducha i na nás. Ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu jako živá oběť k chvále tvé slávy. Amen

Pozvání:

A tak vše je připraveno. Zváni jsou všichni bez rozdílu církevní příslušnosti. Kdo chcete, přijměte jeho pozvání, ať přicházíte odkudkoli. Přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství. (Vysluhování bude probíhat tak, že zůstanete na svých místech, a stoupnete si vždy na kraj lavice a já přijdu za Vámi, vezmete si chleba, pak víno – kalíšek mi vrátíte, až když je rozdám všem.)

Přijímání:

Písně během vysluhování – Svítá 447 - Každý den / Svítá 456 - Před tebou / Svítá 467 - Ubi caritas

- *Veźměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Veźměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

- Ať ve vás tedy zůstává to, co jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás, co jste slyšeli od počátku, zůstanete i vy v Synu i Otci. (1. Janův 2, 24)*
- Dávej pozor na své jednání i na své učení. Buď v tom vytrvalý. Tak posloužíš ke spasení nejen sobě, ale i svým posluchačům. (1. Timoteovi 4, 16)*
- Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. (1. Timoteovi 6, 12)*
- Nikdo ať tebou nepohrdá proto, že jsi mladý; ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě. (1. Timoteovi 4, 12)*

Děková modlitba:

Milosrdný Bože, chválíme Tě za tvou dobrotu, z níž každý den přijímáme odpuštění. Děkujeme Ti, že na nás nezapomínáš, ale že nás přijímáš takových, jaký jsme, s našimi chybami a reptáním. Nauč nás chodit po Tvých cestách a vyhledávat Tvé chodníky. V důvěře prosíme, učiň z nás své věrné učedníky. Amen

Ohlášky:

- narozeniny tento týden – sestra Katarína Slavíková, Radka Pospíšilová, Dana Gaudynová, bratr Vítek Vondráček a Jiří Pospíšil - *k narozeninám přejeme a vyprošujeme hojnost Božího požehnání do dalších let!*
- bohoslužby příští neděli budou opět v 9:30, za přísných hygienických podmínek
- v úterý už bude **Klub dětí** od 15h, **Konfirmační příprava** od 16h a v 17 hod se uskuteční **Biblická hodina**
- Noc kostelu bude v pátek 12 června, program je na nástěnce
- 13. června (sobota) se na faře sejde mládež, bude se grilovat
- 28. června bude seniorátní den rodin a děti u nás na zahradě (kapely, divadlo, skákací hrad, soutěže, občerstvení)
- dnešní sbírka je určená pro Diakonii, následně probíhá archová sbírka, která má pokryt náklady sbírek, které jsme museli odvést – tj. Jeronýmova Jednota, HDL a Sběrka na syrské a libanonské děti

- u východu ze sálu je QR-kód pro zaplacení sbírky, můžete ho používat
- zveme Vás dnes také na posezení při kávě a čaji venku na zahradě, kdybyste chtěli jakýmkoliv způsobem pomoci z přípravou občerstvení a úklidem – protože to není samozřejmost (mít třeba nějakou nedělní službu), tak si o to klidně řeknete
- také děkujeme všem, kteří se jakkoliv podílí na fungování sboru, práce je stále dost, stačí se jenom zeptat

Přímluvná modlitba:

Nyní se ztišíme k přímluvným modlitbám. Zvu vás, abyste se připojili k prosbám vyznáním „**Pane, smiluj se!**“, a to po slovech „**Tebe prosíme.**“

- prosíme za všechny opovrhované, nespravedlivě souzené, utlačované, za ty, na jejichž straně není právo, abychom věděli jak těmto lidem pomoci, abychom rozeznali spravedlnost od nespravedlnosti.
„**Tebe prosíme.**“ „**Pane, smiluj se!**“,
- prosíme za všechny, kdo neznají soucit, odpuštění ani laskavost, abychom i my sami se naučili, co skutečně, tato slova znamenají, abychom se nedělali lepšími, pravdivějšími, spravedlivějšími.
„**Tebe prosíme.**“ „**Pane, smiluj se!**“,
- prosíme za sebe i druhé, ať učíme žít to, že jsme jedním celkem, jedním tělem, jednou skálou ve tvé přítomnosti, abychom si navzájem pomáhali skutkem i slovem.
„**Tebe prosíme.**“ „**Pane, smiluj se!**“,
- prosíme za všechny, kterým v životě nestačí jen mít se dobře, mít zdraví, dům, auto, ženu, psa, peníze a práci; ať objeví pramen života, prvý smysl a zdroj, kterým si Ty Pane.
„**Tebe prosíme.**“ „**Pane, smiluj se!**“,

Ve jménu Ježíše Krista prosíme a v jeho jméně se společně modleme slovy:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Svítá 119 - Jedno jsme v Duchu svatém

Posláni: (Žd, 10, 15-17)

15 *Dosvědčuje nám to i Duch svatý, když říká:*

16 *„Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli;*

17 *na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.*

Požehnání: (Nu 6,24-26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: Svítá 117 - Je stále přítomná tvoje sláva